

Kovács Katalin
(1958-1999)

Amikor 41 évesen, fájdalmasan korán a szörnyű betegség legyőzte, hivatalosan már nem volt bányais tanár, de mi mindannyian mint igazi kollégánkat gyászoltuk őt.

Kovács Kata először okos, vidám, mindenre fogékony kiskőrösi lányként jött a Bányaiba. Szeretett tanulni, jól érezte magát az iskolában, és néhány tanára nagy hatással volt rá a pályaválasztásban. Innen Szegedre, a József Attila Tudományegyetemre vezetett az útja, ahol 1982-ben magyar-angol szakos tanári diplomát szerzett. Amikor az egyetem után visszatért régi iskolájába tanítani, friss szellemet, nyitottságot és alapos szakmai tudást hozott magával. Nagyra értékeltük fiatal korát meghazudtoló józanságát, elfogulatlanságát és diplomáciai érzékét, amellyel az iskolát, a szakmát érintő kérdésekben, vitákban véleményét megfogalmazta. Tanári és osztályfőnöki munkáját nyitottság, rugalmasság és a diákok személyiségének tisztelete jellemezte. Viszonzásul ő is tiszteletet és szeretetet kapott.

Az angol nyelvtanítás korszerűsítésének és az európai kapcsolatok fejlesztésének elkötelezett híve volt. Az ő vezetésével alakult meg 1988-ban az ország első angoltanári egyesülete Kecskeméten, a KATE, és ő volt az egyik alapítója a megyei középiskolai angol nyelvi tábornak Baján.

A szó legjobb értelmében vett széles látókörű európai polgár volt, aki közülünk elsőként vállalt munkát külföldön, és állt helyt a dániai IUC nemzetközi konferenciaközpontban, ahol magas szintű nyelvtudását és szervezőképességét kamatoztatta. Később a *London University*n mesterdiplomát szerzett.

Nemzetközi tapasztalatait mindig megosztotta kollégáival és tanítványaival, az OKI munkatársaként hasznosította azokat a számára oly fontos magyar oktatásügy előmozdításában a mindennapi gyakorlatban és a témáról írt számos tanulmányában.

Munkája, utazásai során nagyon sok jó baráttra tett szert a világ minden táján, Angliától Dánián át Japánig. Mi, magyar kollégái és barátai mindig csodáltuk kapcsolatépítő képességét, a hihetetlen energiát és szeretetet, amellyel a barátságokat ápolta, és azt az őszinteséget, ahogy ragaszkodását barátai iránt ki tudta fejezni.

Az emléktábla iskolánk udvarán, amit volt tanítványai állítottak Kovács Katalin tanárnőnek, talán megmutatja, hogy ez a szeretet és tisztelet a mi részünkről is őszinte, és emlékét híven őrizzük.

A volt kollégák nevében Vida Katalin